

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethicæ Doctrinæ Elementa, Et Enarratio Libri quinti
Ethicorum**

Melanchthon, Philipp

Witebergæ, 1583

VD16 ZV 20638

Secvndvm.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56560)

Respondeo ad minorem. Nobis, qui scimus unde turbata sit harmonia virium in homine, facilis est solutio. In Minore, fallacia est accidentis, quia per accidens fit, propter depravationem humanae naturae, ut tantum sit incendium malarum appetitionum, ut difficulter obtemperemus legi Dei. Sed si natura esset incorrupta, si Deus in nobis perfunderet nos luce sua, & flammis virtutum, uniuersa obedientia iucunda esset. Haec solutio nobis in Ecclesia illustris & utilis commonefactio est, ut cogitemus, quam triste malum sit haec discordia virium & unde sit. Sed in Philosophia verè & perspicue sic responderi potest: Nego Minorem, quia fallacia est, à dicto secundum quid ad dictum simpliciter. Non enim tota natura fertur ad voluptatem, sed mens ante factum & post factum repugnat. Nam post delicta, sequuntur tristissimi cruciatus. Impossibile est autem, finem naturae, eam rem aut actionem esse, quam natura tota post factum horribiliter auersatur, & potius non esse mallet, quam sustinere conspectum eius facti, ut Dauid mallet non esse, quam sustinere cogitationem sui lapsus. Haec solutio manifestissime refutat Epicureos, ac ostendit, non ferri totam naturam ad voluptatem principaliter.

SECUNDVM.

Quelibet natura recto & ordinato appetitu praecipue appetit conseruationem.

Voluo

E P I T O M E

*Voluptas est conseruatio naturæ hominis.
Virtus destructio, ut in Socrate & similibus
apparet, qui propter r. et facta interfo-
ciuntur.*

Ergo voluptas est finis, non virtus.

*Nego Mmorem, & ratio est, quia est fallacia
accidentis. Nam quod virtus destruit naturam,
id fit per accidens. Quod enim Socrates interfo-
tur, causa est non virtus in Socrate, sed iniusticia
inimicorum. Ut, quod latro interficit viatorem et
pturus pecuniam, non est causa viatoris pecunie,
sed latronis mala voluntas. Nec tamen pericula
comitariuntur virtutem, si natura hominis esset in-
corrupta. Item, virtutem seruari vicem esse naturæ,
testatur iudicium Dei, qui virtuti dat præmia.
Præterea vniuersaliter verum est, virtute seruari
speciem. Veritas, iusticia, fortitudo, prosunt vni-
uersæ societati, etiamsi indiuiduum in præsentia
destruitur. Plus est autem seruari totum, quam
partem.*

*Deinde & hæc ipsa destructio, & omnes calu-
mitates bonorum, sunt manifestum testimonium,
homines non tantum ad hanc vitam nasci, quia im-
possibile est, naturam quæ intelligit virtutem, &
præmia virtutis ac poenas, ita nasci, ut postea nihil
sit discrimen inter bonos & malos, qui inter-
lectus virtutis & turpitudinis præmiorum & po-
narum, frustra naturæ esset inditus.*

Refu

Refutata Minore, deinde etiam neganda est Maior. Non est vera propositio: Quamlibet naturam maxime appetere conseruationem, tantum, ut sit, sed illa vera est, ordinatè appetere omnes, ut sint incolumes in tali statu, ad quem natura condita est. Nam & in eo statu natura verè conseruari potest. Sed cum vagatur appetitio sine ordine, non sequitur conclusio de fine, quia inordinata appetitio etiam contraria naturæ appetit. Præterea incolumitas, quæ sic vocari potest, non debet esse destructio, vel indiuidui vel speciei. Etsi igitur aliquantisper est incolumis Nero, tamen dolor consequentiæ scelerum destructio est, qui non potest non sequi. & Diabolus magis optat non esse, quàm sic esse. Imo horribiliter dolet, se non posse abrumpere miseriam, redigendo sese in nihilum. Et de Iuda tristissimum dictum est: Melius ei esset, natum non esse. Cum igitur Maior non sit vera, sequitur conclusio falsa. Sic enim in Maiori dicendum erat: Quælibet natura recto & ordinato appetitu, maxime appetit conseruationem sui in tali statu, ad quem condita est.

Sed altera solutio de Minore, magis perspicua est, quæ ostendit voluptatem non esse conseruatricem speciei, & virtute destrui naturam per accidens. Præterea semper virtutem comitaretur natura incolumitas, si hominum natura non esse destructa.